

Μελέτη της ανοσοϊστοχημικής έκφρασης των δεικτών IL-8 και EGFR σε υλικό καθ' ἔξιν αποβολών.

Π. Γεωργίου, Σ. Ισαακίδου, Δ. Παπαδόπουλος, Σ. Καραχρυσάφη, Δ. Καββαδάς, Π. Αναστασιάδου, Α. Σιόγκα, Θ. Παπαμήτσου.

11ο Επιστημονικό Συνέδριο Τμήματος Ιατρικής ΑΠΘ, 9-12 Μαρτίου 2022

Σκοπός: Η μελέτη της έκφρασης των ανοσοϊστοχημικών δεικτών IL-8 και EGFR σε γυναίκες με επαναλαμβανόμενη απώλεια κύησης. Η IL-8 εμφανίζεται σε μεγάλες συγκεντρώσεις σε γυναίκες με επαναλαμβανόμενη απώλεια κύησης ενεργοποιώντας και συμβάλλοντας στη συσσώρευση των ουδετερόφιλων στην περιοχή. Ο EGFR, ο υποδοχέας μιας από τις πιο υψηλά ανιχνευμένες αυξητικές ορμόνες του πλακούντα, της EGF, οδηγεί σε κυτταρική ανάπτυξη, πολλαπλασιασμό, διαφοροποίηση, μετανάστευση καθώς και απόπτωση.

Υλικό και Μέθοδος: Η ομάδα μελέτης αποτελείται από είκοσι δύο (22) γυναίκες με ιστορικό καθ' ἔξιν αποβολών, ενώ η ομάδα ελέγχου από δεκαοκτώ (18) γυναίκες που εκούσια διέκοψαν τις κυήσεις τους μεταξύ της 6ης και 12ης εβδομάδας της κύησης. Χρησιμοποιήθηκαν μονοκλωνικά αντισώματα έναντι της Cytokeratin 7 και της προλακτίνης για τη διάκριση μεταξύ των τροφοβλαστικών και των κυττάρων του φθαρτού στην εμβρυομητρική επιφάνεια. Εφαρμόστηκαν ανοσοϊστοχημικές χρώσεις για τους δείκτες IL8 και EGFR. Η κυτταροπλασματική έκφραση των δεικτών θεωρήθηκε ως θετική, ενώ η ένταση της χρώσης αξιολογήθηκε με την κλίμακα των σταυρών.

Αποτελέσματα: Η έκφραση της IL-8 ανιχνεύθηκε ως ήπια θετική στην ομάδα ελέγχου τόσο στο βασικό φθαρτό όσο και στην τροφοβλάστη, ενώ ανιχνεύθηκε ως μέτρια θετική και κατά τόπους έντονα θετική στο βασικό φθαρτό και σε μικρότερη έκταση στην τροφοβλάστη στην ομάδα μελέτης. Η έκφραση του EGFR ανιχνεύθηκε ως ασθενής θετική κατά τόπους στην ομάδα ελέγχου, με παρόμοια έκφραση στο βασικό φθαρτό και την τροφοβλάστη. Αντίθετα, στην ομάδα μελέτης, η έκφραση του EGFR ανιχνεύθηκε ως μέτρια θετική κατά τόπους, με μεγαλύτερη ένταση στο βασικό φθαρτό απ' ό,τι στην τροφοβλάστη.

Συμπεράσματα: Τόσο η έκφραση της IL-8 όσο και του EGFR ανιχνεύεται ως αυξημένη στην ομάδα μελέτης σε σύγκριση με την ομάδα ελέγχου με αποτέλεσμα η περαιτέρω διερεύνηση αυτών των δεικτών να ενδέχεται να αποτελέσει αρωγό στην επιτυχέστερη κατανόηση της παθοφυσιολογίας των επαναλαμβανόμενων απωλειών κύησης. Η γνώση αυτή

καθίσταται σημαντική, καθώς δύναται να συνεισφέρει στο σχεδιασμό και στην αποτελεσματικότητα μελλοντικών θεραπευτικών μεθόδων.